

DIỄN VĂN CỦA HIỆU TRƯỞNG NHÀ TRƯỜNG TẠI LỄ BẾ GIẢNG NĂM HỌC 2019-2020

*Kính thưa quý vị đại biểu, Kính thưa quý thầy cô, các bạn đồng nghiệp
Thưa các vị phụ huynh, Thưa các em tân cử nhân thân yêu!*

*Thay mặt lãnh đạo Nhà trường, tôi xin nồng nhiệt chào đón quý vị đại
biểu, các vị phụ huynh, quý thầy cô và các em sinh viên toàn trường.*

*Tôi muốn dành sự tri ân và kính trọng đến các thế hệ thầy cô giáo, cán
bộ nhà trường, vì chính họ là những người đồng hành trong mọi hoàn cảnh
vì các thế hệ tương lai.*

Các em sinh viên thân yêu!

Chúng ta đã trải qua những ngày tháng khó khăn với rất nhiều cung bậc cảm
xúc. Có lúc, chính thầy đã phải hình dung đến những điều tồi tệ có thể xảy
ra... nhưng chúng ta đã vượt qua, tất nhiên không phải đã qua tất cả.

Các em sẽ tiếc nuối vì sắc vàng hoàng yến đã phai pha, những cánh phượng
rực đỏ đã tan tác bặt cuối hè, tiếng ve ran cũng đã lụi xa và lịm tắt; chỉ còn
nắng, nắng vẫn thiêu đốt phía ngoài kia, nắng làm dầm mồ hôi trên lưng còng
áo mẹ, trên vầng trán của cha để đơm đầy bát cơm cho chúng ta mỗi bữa.

Các em sẽ tiếc nuối vì mùa hè cuối cùng của đời sinh viên ít nhiều không thật
trọn vẹn. Thầy cũng cảm nhận sự mát mát trong đời. Thật đáng tiếc, vì dịch
mà các em không có được tấm hình mùa lộc vừng thay lá, mùa hoàng yến ra
hoa, để ghi lại khoảnh khắc yêu thương của một thuở vàng son đáng nhớ...

Nhưng cả đất nước này phải trải qua những tháng ngày kinh khủng. Tạo hóa đã thử thách chúng ta một cách nghiệt ngã. Rồi ở đó sự tử tế lại lên ngôi, sự dấn thân càng hiện rõ, sự thích ứng càng lộ ra, trách nhiệm cá nhân và cộng đồng có dịp bộc lộ. Các em có một năm học đáng nhớ, một năm học chậm lại, ngày ra trường cũng chậm lại, thời sinh viên bất ngờ lại phải dài thêm trong bao lo lắng. Nhưng những ngày qua là mãi mãi không quên.

Có những điều đọng lại sau một mùa dịch khủng khiếp, đó là: sự tử tế, sự dấn thân và sự thích ứng.

Qua những biến cố, hãy hứa với nhau rằng, chúng ta yêu thương nhau hơn, trân trọng nhau hơn và nguyện rằng sẽ làm tốt hơn những việc ý nghĩa cho cuộc đời, vì chúng ta đã trải qua những tháng ngày nhọc nhằn, cam khó có nhau, đừng bao giờ tách mình ra khỏi cộng đồng.

Đất nước mình đâu có giàu đâu, nhưng khi hoạn nạn, ai cũng sẵn sàng chung tay, đùm bọc và che chở cho nhau; lo cho cái ăn, cái mặc, thuốc thang bằng ấy người trong các khu cách ly có phải đâu là chuyện dễ.

Hình ảnh anh bộ đội dầm mồ hôi, tát tả để chuẩn bị các khu cách ly, ngồi ăn bát mì tôm nơi bìa rừng để bảo đảm an toàn nơi đường biên tổ quốc, và các anh lo từng bữa cơm cho người già, bát cháo cho trẻ nhỏ, nhường chỗ ngủ cho dân và phút nghỉ ngơi của các anh là tấm chiếu mỏng manh bên ngoài doanh trại....

Rồi những bác sỹ, y tá, chia tay người thân để làm nhiệm vụ; trong họ chắc sẽ bắn khoăn rằng, biết đâu đây là chia tay của lần sau cuối. Họ cũng chỉ muốn bình yên và hạnh phúc, nhưng họ chấp nhận đối mặt với hiểm nguy như một sự xả thân vì cả một cộng đồng.

Mùa hè này trong mỗi chúng ta đều hình thành một khoảng lặng, để ta nghĩ về mình, về đất nước, con người. Các em hãy tĩnh tâm để nghĩ thật kỹ về chính mình, về những gì trong ta đang còn nhỏ nhoi, chật chội, vì cuộc đời thì rộng mở và đâu chỉ phải riêng ta?

Qua bão giông, những ước mơ tươi xanh của các em còn hơn nguyên vẹn. Màu vàng của nắng lửa sẽ xa đi và thiên thanh của trời thu sẽ đến. Hãy tung cánh giữa trời xanh và gió lộng, hãy đi qua bão giông vì niềm tin và khát vọng, đi đến những nơi đang cần các em vì những điều tốt đẹp.

Những câu hỏi lớn của cuộc đời còn day dứt mãi trong ta, nhưng những việc tưởng chừng nhỏ nhoi phải dễ đâu làm được. Những giá trị chân chính về tình yêu thương sẽ khơi nguồn khát vọng và thôi thúc ý chí dân thân. Hãy đến với làng quê, hãy về nơi xóm thợ, hãy đặt chân đến bản làng xa lắc, đến vùng sông nước phương Nam, với miền Trung nắng gió, nơi ấy đang rất cần các em.

Khi trái tim không đủ rộng cho yêu thương thì trước cuộc đời làm sao có được lòng trắc ẩn. Dù có thương tiếc hôm qua thì ngày mai vẫn đến, trách cứ mà chi sao không mở lòng tha thứ để cuộc đời thêm chỉ yêu thương?

Khát vọng từ yêu thương sẽ thôi thúc con người nghĩ về lương thiện. Ảo vọng chỉ của giàu sang đơn thuần sẽ khiến con người làm bằng mọi giá. Giáo dục, trước hết để mỗi người định hình được giá trị và từ đây nuôi khát vọng cho mình và cả cho đời.

Khi thấm thấu được những lo toan, trăn trở của cuộc đời; người ta sẽ đi tìm những điều tốt đẹp. Khi nghĩ chỉ cho cá nhân vị kỷ thì trong đầu sẽ sinh ra nhiều điều toan tính, khi biết trao thì hạnh phúc tự về.

Hãy bắt đầu từ chính các em và yêu thương sẽ sinh sôi nảy nở.

Yêu thương sẽ làm nên khát vọng, nhưng chỉ mỗi yêu thương không đủ để xây đời. Khát vọng có chính đáng đến đâu nhưng nếu không hành động thì cũng chỉ là giấc mộng hảo huyền xa vời vợi. Nồi cơm Thạch Sanh chỉ nằm sâu trong cỏ tích, bát cơm ta ăn là nhọc nhằn năm tháng mẹ cha. Ngày mai ra đời, các em hãy ý thức rằng, mình cần biết nghĩ, biết làm và dám cống hiến. Dạy những điều trong sách vở rất cần, nhưng hành động của chính mình sẽ làm lan tỏa, để góp nhặt cho mầm ươm giá trị.

Sự biến động khó lường của thiên nhiên có lúc tạo nên biến cố. Vì vậy, giáo dục để mỗi người sẵn sàng thích ứng trước những chao đảo xảy ra là điều rất

hệ trọng, nhưng trước hết cần nhớ rằng, đừng thô bạo với thiên nhiên, nếu không sẽ phải trả giá quá đắt. Một bài học không thừa trong ngày tháng vừa qua.

Ngày mai, các em sẽ xa rời chốn bình yên để đi vào cuộc sống. Hãy mỉm cười đón nhận nó và dám đối diện với nó. Những kỷ niệm êm đềm, đẹp đẽ rồi cũng thành hoài niệm nếu ta không làm tươi mới nó. Cuộc sống vốn dĩ vẫn tồn tại nhiều điều không như mong muốn, nhưng đó là cuộc sống. Nghĩa vụ của chúng ta là làm cho cuộc sống tốt hơn chứ không phải chỉ ngồi phán xét; và cảm hóa là liệu pháp tối thượng của giáo dục để con người trở nên tử tế, lương thiện hơn.

Con tim để yêu thương nhưng cần cả khối óc để tạo ra sự diệu kỳ. Khởi nguồn để những ý tưởng mới sinh sôi là bản phận cao cả của giáo dục. Muốn vậy, phải khai phóng được trí tuệ mỗi người. Mỗi người là một thế giới, từ những số phận không may mắn, đến những người có thuận lợi hơn trong điều kiện, nhưng trọng trách của giáo dục là đem lại sự tôn trọng và bình đẳng cho tất cả, dù họ là ai. Các em nhớ lấy điều này.

Ai cũng có quê hương và rộng hơn là Tổ quốc; là mẹ cha, là đồng làng, góc phố, xa hơn là hững vĩ trường Trường Sơn, là biển Đông sóng vỗ, là mệnh mông sông nước Cửu Long... Những nơi đó còn lắm gian nan. Giáo dục để mỗi người yêu thương lấy mảnh đất nơi mình khôn lớn và khát vọng đổi đời cho bao người nơi mình đã được sinh ra.

Giáo dục để mỗi người không còn cam phận, để những sức mạnh tiềm tàng ẩn dấu hiện ra. Bồn phận của các em rất khó khăn nhưng cao cả.

Khi ra đời, các em sẽ tiếp cận với cả mảng sáng và mảng tối, giao thời của ngày và đêm có cả hoàng hôn và cả bình minh, nhưng phải đặt ra mục đích cuối cùng để đến. Phải coi khó khăn là thử thách lòng kiên nhẫn của mỗi người để vượt qua; đừng bao giờ chùn bước; đừng bao giờ thỏa hiệp với cái sai, trong khó khăn phải tìm ra giải pháp mới chứ không đại dột làm liều.

Khi ra đời, cần bản lĩnh và những chuẩn mực. Các em chưa nhiều trải nghiệm cuộc sống thực nên càng cần rất thận trọng, biết tránh những cạm bẫy khó lường; muốn thế phải tỉnh táo và bản lĩnh và luôn nhớ những chuẩn mực, nhất là chuẩn mực trong giáo dục.

Khi ra đời, các em cần kiên trì để đưa những điều mới mẻ, tiến bộ vào thực tiễn công việc, lực cản của tâm lý không muốn thay đổi luôn cản trở, cho nên cần kiên trì và thuyết phục.

Khi ra đời, đừng lấy những ưu ái của cuộc đời, của mẹ cha dành cho ta để làm nơi bám víu, hãy tạo ra điểm tựa của chính mình, sự vững chãi cho chính mình bằng nỗ lực của chính mình, tâm gửi sẽ mãi mãi là tâm gửi.

Khi ra đời, các em cần có cái đầu biết độc lập trong tư duy, phóng khoáng trong suy nghĩ và hợp tác trong công việc; biết nhìn xa trông rộng, nhưng cần biết cả những việc gần gũi với mình.

Không ai chọn nghề giáo để làm giàu về tiền bạc; nhưng có những sang trọng và giàu có của nhà giáo chân chính không phải ai cũng dễ có được đâu. Hãy biết giữ gìn và trân trọng việc mình làm.

Thầy nhắc các em nhưng thầy tin các em sẽ làm tốt hơn những gì thể hệ của thầy đang làm, đó là một niềm tin tuyệt đối. Các em sẽ là những người khắc sâu những giá trị cao đẹp cho cuộc đời, thắp lên ngọn lửa đam mê cho thế hệ tương lai và hướng họ đến những ước mơ cao cả để hành động chân chính xây đời.

Trong tâm tư của thầy, cứ dùng dằng mãi khi định nói chia tay các em, nhưng những cánh chim đủ lớn hãy bay cao, bay xa, hãy dám rời xa tổ ấm để xây mộng đẹp cho đời.

Chúc các em thành công !

Nơi đây, Trường ĐHSPTN mãi mãi là của các em, hãy trở về mỗi khi có thể, mỗi khi trĩu nặng trong tâm tư, bận khoăn trong công việc hay những lo lắng trong đời. Nơi đây là mái ấm của các em, nơi bắt đầu của tình yêu thương và khát vọng, hãy lan tỏa nó đến với mọi người.

Cảm ơn quý vị đại biểu, quý thầy cô, các vị phụ huynh, chúc quý vị hạnh phúc và thành công.

Tôi xin tuyên bố Bế giảng năm học 2019-2020.